

епископскіи и му дали пълна власть не само да учи и священнодѣйствува, нѣ и да рѣкополага за пресвитери и діакони, а такожде да ся грижи и за тѣхно-то поведѣніе.

Епископи-тѣ съставятъ най високій-тѣ священническій чинъ въ църквѣ-тѣ. Тѣ както вече знаемъ сѣ получили отъ апостоли-тѣ пълна власть не само да поучаватъ народа и да священнодѣйствуватъ, нѣ и да рѣкополагатъ пресвитери-тѣ и діакони-тѣ и да наблюдаватъ за тѣхно-то поведѣніе. По-волѣ-тѣ на апостоли-тѣ, епископи-тѣ станали и главни учители, и священнодѣйствователи, и управители всякой на своѣ-тѣ църквѣ. На тѣхъ было исключително право да просвящаватъ лица въ священническа степенъ, да освящаватъ міро-то, храмовѣ-тѣ и антимины-тѣ. Онѣзи область, коя-то ся намира подъ власть-тѣ на епископа нарича ся негова *епархія*. Епископи-тѣ на по голѣми области и градове носятъ титулъ *архіепископи* (първенствующій епископъ); епископи, кои-то управляватъ митрополіи или живѣятъ въ столични градове, наричатъ ся *митрополити*; а на епископи-тѣ на древни-тѣ столици въ Римскѣ-тѣ имперіѣ — въ Римѣ, Константинополѣ, Александріѣ, Антиохіѣ и Іерусалимѣ — усвоено е на четвъртій-тѣ вселенски съборѣ титла *патріарси*. Въ 16 столѣтіе вселенски-тѣ патріарси признали и Русскій-тѣ митрополитъ за патріархъ нѣ въ 18 вѣкъ по волѣ-тѣ на Петра 13, пратріашеска-та власть была дадена на Святѣйшій-тѣ Синодъ или на епископскій-тѣ съборъ. Епископи, кои-то иматъ многолюдни области назначаватъ имъ са помощници епископи отъ по малки градове; тѣзи подвластни епископи ся наричатъ *викари*, т. е. намѣстници.

Священници-тѣ, а по грѣцки Іереи, съставятъ второй-тѣ священническій чинъ подиръ епископа. Тѣ получаваѣтъ отъ епископа власть да поучаватъ народа да извършватъ таинства-та освѣнъ таинство-то священство,